

ת"פ 25137/02/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 25137-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 4919-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 13504-03-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אינרה פרז

נגד

הנאשם

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד איאד אלעטאונה

גזר דין

כתב האישום, הכרעת הדין והשתלשלות העניינים בתיק

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו ב-**שתי עבירות אימים**, לפי סעיף 192 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), **תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג**, לפי סעיף 382(ב)(1) ל-**חוק העונשין**, **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 ל-**חוק העונשין** ו-**גידול סם מסוכן**, לפי סעיף 6 ל-**פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**).

2. על פי העובדות בהן הודה בשלושת כתבי האישום המתוקנים, בעת ביצוע כל העבירות התגורר הנאשם בבית 23, בשכונה 1, בחורה (להלן: **הבית**). הנאשם והגב' פדואה אלעטאונה (להלן: **המתלוננת**) נשואים, הורים ל-3 ילדים קטינים (להלן: **הילדים**) והתגוררו בבית. סקירת עובדות כתבי האישום המתוקנים, בהם הודה והורשע, תעשה לפי הסדר הכרונולוגי של ביצוע העבירות:

כא/3 - ב-2.8.17 הנאשם גידל בבית שתיל 1 של קנבוס במשקל 200 גרם נטו (להלן: **אירוע הסמים**).

כא/2 - ב-22.5.18 לאחר שהמתלוננת לא ענתה לשיחות מהנאשם, התקשרה אליו וביקשה להסביר שלא שמעה את הטלפון מפאת הרעש. הנאשם צעק, קילל ואיים כי אם תחזור לביתם - יפגע בה. הנאשם שלח מסרונים ובהם איים שאם תשוב לביתם - יבולע לה (להלן: **אירוע האיומים**).

כא/1 - ב-7.2.20, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לביתם, כשהיה תחת השפעת אלכוהול, העיר את המתלוננת ואת הילדים. לאחר שהמתלוננת סירבה לדבר עם הנאשם, הנאשם קילל אותה ואיים עליה שאם לא תפתור את הבעיות איתו - הוא יהרוג אותה, הכה את המתלוננת במכות אגרוף בגבה ושרף בגדי המתלוננת וצעצועי הילדים (להלן: **האירוע האחרון**).

3. כתבי אישום מקוריים הוגשו בתאריכים 7.3.18 (בת"פ 13504-03-18), 2.1.19 (בת"פ 4919-01-19) ו-10.2.20 (בת"פ 25137-02-20). ב-7.2.21 הוצג הסדר טיעון במסגרתו צורפו שלושת התיקים לדיון לפני, תוקנו שלושת כתבי האישום (שסומנו כא/3, כא/2 ו-כא/1) ולאחר הודאתו בהם, הורשע הנאשם והופנה לשירות המבחן, לעריכת תסקיר בעניינו. דיון הטיעונים לעונש נדחה מעת לעת, בעיקר לאור ההליך הטיפולי הארוך

שעבר הנאשם וביום 20.6.22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

קביעת מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בריבוי עבירות, אשר בוצעו במועדים שונים. בשני מועדים מדובר בעבירות כלפי המתלוננת, שבוצעו על רקע דומה של מערכת יחסים עכורה בין הנאשם למתלוננת וקיימת ביניהם זיקה. אולם בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין**, ל"**מבחן הקשר ההדוק**" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**) והפסיקה המאזכרת את **הלכת ג'אבר**, לרבות ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.15) (להלן: **פס"ד דלאל**) - אני קובעת כי לא מתקיים בין האישומים "**הקשר ההדוק**" שנקבע ב-**הלכת ג'אבר**. לא מדובר ב-"**תכנית עבריינית אחת**". שלושת האירועים נפרדים במספר נתונים: ראשית, פערי הזמן - אירוע האיומים (המתואר ב-כא/2) התרחש 9 חודשים לאחר אירוע הסמים (המתואר ב-כא/3) וכמעט שנתיים לפני האירוע האחרון (המתואר ב-כא/1). אין זיקה בין אירוע הסמים לבין אירוע האיומים והאירוע האחרון, מלבד הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע, שיפורטו בהמשך. בנוסף, קיימת הסלמה במעשי הנאשם כלפי המתלוננת בין אירוע האיומים לאירוע האחרון, ושניים אלו נבדלים ביניהם גם במקום ביצוע העבירות וגם בנסיבות ביצוע, למעט זהות המתלוננת והסיבות שהובילו את הנאשם לביצוען כאמור לעיל. נסיבות אלו יפורטו בהרחבה בהמשך.

משכך מצאתי כי יש לקבוע שלושה מתחמים שונים [ראו והשוו סעיפים 26-32 ב-**פס"ד דלאל**] - אולם בהינתן קיומה של חפיפה מסוימת במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות ביצוע העבירות - מצאתי כי יש לאחד סקירתם. לכך גם יש להוסיף כי קיים חוט מקשר בין העבירות, בסיבות שהביאו את הנאשם לביצוען, בזהות קורבן העבירות באירועים האיומים והאחרון ובמקום ביצוע העבירות באירוע הסמים ובאירוע האחרון. חפיפה זו לא מצדיקה קביעה כי מדובר באירוע אחד, אך מאפשרת סקירת הקריטריונים במאחד [ראו והשוו **פס"ד דלאל**]. אשר על כן, אתייחס במאחד לאמות המידה ואבני הבוחן בהם התחשבתי בקביעת מתחמי העונש ההולמים, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**:

א. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות** הם הגנה על בטחונה, כבודה, שלמות גופה ושלוות נפשה של המתלוננת. בעקיפין יש במעשי הנאשם גם פגיעה בשלוות נפשם של הקטינים ובתא המשפחתי. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך למשל נקבע ב-רע"פ 8279/08 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (5.10.08) ובפסקי הדין המאזכרים -

"תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר".

בנוסף להגנה על שלווה הנפש, עבירת האיומים באה להגן גם על ערכי האוטונומיה "**מניעת ההפחדה וההקנטה לשמה**" וכן על "**חופש הפעולה והבחירה**" [ראו ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פד"י (מג' 3) 373]. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) ב-רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-**הלכת ליכטמן**.

בהיזק לרכוש במזיד נפגעו גם הזכות לקנין, של המתלוננת ושל הקטינים, בנוסף לפגיעה בכבודם ובשלוות נפשם כתוצאה מאופן ביצוע המעשים.

בעבירת הסמים נפגעו ההגנה על שלום הציבור ובריאותו ובעקפיין גם הגנה מפני נזקים חברתיים, לרבות כלכליים, כתוצאה מהשימוש בהם. כך נקבע בסעיף 5 לפסק דינו של כב' השופט עמית בע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל (7.1.14) (להלן: פס"ד סואעד) -

"עלפגיעתן הרעה של עבירות הסמים על תפקידו של בית המשפט במאבק בנגעה הסמים לצדגורם יסוגופים נוספים, עמדת המשפט והפעמים רבות... אינספור מילים נאמרובדברה צורך להכות בכלא אחת ואחת מחוליות הפצת הסמים ואוסף דברים, אהיה כמכניס תבן לעפריים..."

ב. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים לא מבוטלת.** חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, כפי שנקבע ב-ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07), אליו הפנתה ב"כ המאשימה -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי המחוקק לא הבדיל בין גידול סם לצריכה עצמית לבין גידול סם לצריכה עצמית, וכי תכלית האיסור היא למנוע הכנסת סם חדש למערכת הפצת הסם הכוללת, שכן **"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש"** [ראו והשוו ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (4.7.12) אליו הפנתה ב"כ המאשימה]. לצד זאת יש לתת את הדעת כי לא מדובר בסם מהקטלניים שבפקודה וכי מדובר בגידול של שתיל 1 בודד.

ג. **בחינת מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי בסוג האיומים והאלימות, תדירותם, תכיפותם, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. סוג העונש ומשכו תלוי גם בסוג הסם, כמותו, אופן גידול הסם, משקלו ונסיבות נוספות. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי לפסיקה ועליה צרפתי פסיקה נוספת. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים לענייני של הנאשם שלפניי, אם כי יש גזרי-דין מהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן -

(1) רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על-פי הודאתו בהסדר טיעון באיומים, תקיפה חובלנית של בת זוג והפרת הוראה חוקית. המבקש סטר לזוגתו בפניה ובשיחה טלפונית שכנע אותה לבטל תלונתה. הושתו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, ענישה נלווית וצו מבחן. בתי המשפט התחשבו, בין היתר, במצבו הנפשי, מאמצי שיקום, הירתמותו לטיפול, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי, חלוף הזמן, עמדת המתלוננת, הודייתו ונטילת אחריות, גם אם חלקית.

(2) רע"פ 4719/13 צוקרמן נגד מדינת ישראל (7.12.13) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על מתחם העונש ההולם שנקבע בגין עבירת איומים בודדת ועל העונש. נקבע כי מתחם הנע ממאסר מותנה עד 5 חודשי מאסר הוא מתחם ראוי בנסיבות העבירה, וכי העונש - 4 חודשי מאסר, 3 מתוכם בחופף למאסר מותנה של 7 חודשים שהופעל - הולם.

עמוד 3

- (3) רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר בפניה, נטל סכין, רדף אחריה ואיים להורגה. על המבקש, בעל עבר פלילי וללא המלצה טיפולית - הושתו 10 חודשי מאסר בפועל.
- (4) רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, באיומים כלפי פרודתו. נקבע כי 12 חודשים שהושתו, חרף העדר עבר פלילי, הוא לא עונש חריג, וכי הוא משקף מדיניות ענישה למבצעי עבירות כלפי בנות הזוג ואין בו סטייה מנורמת ענישה מקובלת.
- (5) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 13536-03-19 **אבו תיליק נ' מדינת ישראל** (17.4.19) - הנאשם חזר בו מהערעור על גזר הדין ב-ת"פ 59725-11-18 **מדינת ישראל נגד אבו תיליק** (5.3.19) אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בגין 2 עבירות תקיפה סתם, שכללו סטירות על פני המתלוננת, שבאחת הפעמים נפלה והתעלפה - נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר. על נאשם, שלחובתו הרשעה אחת מ-2006 בעבירות רכוש, הושתו 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- (6) עפ"ג (מחוזי-מרכז) 63860-07-18 **ריבלין נ' מדינת ישראל** (18.11.18) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה - בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של מי שהורשע בגידול 5 שתילי קנבוס במשקל 446 גרם והחזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי אישר המתחם שנקבע ואת העונש שהוטל על המערער - 2 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.
- (7) עפ"ג (מחוזי-חי') 33615-05-13 **גבקבוקב נ' מדינת ישראל** (28.7.13) - נדחה ערעור הנאשם על גזר הדין שניתן ב-ת"פ 23701-07-12 **מדינת ישראל נ' גבקבוקב** (10.4.13), אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו בתקיפה סתם של בת זוג ואיומים, בכך שאחז בגרונה, דחף אותה ואיים עליה - נקבע מתחם 8-20 חודשי מאסר בפועל. על המערער, בעל עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות כלפי אותה בת זוג, שלא לקח אחריות על מעשיו וביצע העבירות חרף קיומו של מאסר מותנה, הושתו 13 חודשי מאסר, 13 חודשי מאסר מותנה הופעלו בחופף ובמצטבר, כך שנגזרו עליו 25 חודשי מאסר בפועל.
- (8) ע"פ (מחוזי-ב"ש) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל** (7.12.11) (להלן: **פס"ד פלוראה**) - בית המשפט המחוזי בבאר שבע קיבל ברוב דעות ערעורו של מי שהורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג - וביטל הרשעתו. בית המשפט המחוזי קבע כי המערער "**הפיק הלקח הראוי**" והתחשב בעמדת אשתו, הקשר החיובי בין בני הזוג והרצון לשקם את הקשר, החשש כי "**הרשעה עשויה למוטט ולפגוע בהליך השיקומי שהמערער עבר**", כן "**עלולה להכשילו בקידום תעסוקתי**" וכפועל יוצא "**עלולה ההרשעה לפגוע קשות בקשרי המשפחה, ביחסים בין המתלוננת והמערער**". נקבע כי "**אין ספק שקיים אינטרס ציבורי בהוקעת מעשי אלימות במשפחה ואולם בד בבד קיים אינטרס לציבור, לא פחות חשוב, בשיקום המערער ומשפחתו**".
- (9) ת"פ (שלום-ב"ש) 31842-10-19 **מדינת ישראל נ' חזן** (22.12.20) - לאחר שסקר הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה בפסיקה, הכוללת גם ענישה צופה פני עתיד [ובכלל זה ת"פ (ק"ג) 21806-01-19 **מדינת ישראל נ' חדד** (14.6.20), ת"פ (ת"א) 21678-03-18 **מדינת ישראל נ' גוסינוב** (24.6.20), ת"פ (רח') 899-04-18 **מדינת ישראל נ' יפרח** (24.5.20) ו-ת"פ

(רח') 6336-11-18 **מדינת ישראל נ' אזל** (12.2.20) - קבע כב' הש' דורון, כי בהחזקת 200 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס, מתחם העונש ההולם נע מ-מאסר מותנה עד 7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בהינתן התרשמות חיובית של שירות המבחן, היותו בעל כוח רצון להיגמל משימוש בסמים והצלחתו בכך, כמו גם החשש שיאבד עבודתו אם יושת עליו מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, וכי בעברו עבירה אחת של החזקת סם לצריכה עצמית - הושתו של"צ וענישה צופה פני עתיד.

(10) ת"פ (ב"ש) 38200-08-19 **מדינת ישראל נ' נחמוב** (24.12.19) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו באיומים על המתלונן, בנה של זוגתו, נקבע מתחם 2-10 חודשי מאסר בפועל. על נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הושתו 6 חודשי מאסר בפועל.

(11) ת"פ (י-ם) 14730-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.16) - בוטלה הרשעת מי שהודה ב-3 עבירות תקיפה סתם כלפי בת זוג ו-2 עבירות איומים כלפיה. נקבע מתחם הנע מענישה מוחשית ועד מספר שנות מאסר. נקבע כי יש לתת משקל להליך הטיפול המוצלח שעבר ולכך שהרשעה עשויה להוביל לפיטוריו, והושתו 230 שעות של"צ, בפיקוח שירות המבחן.

(12) ת"פ (י-ם) 44307-02-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.3.15) - בוטלה הרשעת מי שהודה בתקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג ועבירות איומים רבות. נקבע כי בנסיבותיו הייחודיות המקרה יש להעדיף היבטים אינדיווידואליים שיקומיים והנאשם נדון ל-140 שעות שירות לתועלת הציבור, לפי תכנית שרות המבחן ולצד פיקוחו.

ד. כפי שצינתי לעיל, בקביעת המתחם יש להתחשב גם ב-**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כאמור בסעיף 40 יט **לחוק העונשין**. הנסיבות הרלוונטיות לענייננו הן -

(1) בעוד שלעבירות גידול הסם וההיזק לרכוש בזדון **קדם תכנון מוקדם** מעצם טיבן וטבען, דומה כי לעבירות האיומים והאלימות **לא קדם תכנון**, והן בוצעו על רקע מערכת היחסים העכורה בין בני הזוג, בתקופה טעונה וסוערת;

(2) **הנאשם הוא המבצע היחיד ומשכך העיקרי של כל העבירות**;

(3) **אין להקל ראש בנזק שנגרם מביצוע עבירות האיומים והאלימות כלפי המתלוננת**. אמנם לא מדובר באלימות שהותירה חבלות, אולם נקל לשער עוצמת הפחד והבושה שחשה המתלוננת באירוע האיומים, תחושות שהתעצמו באירוע האחרון, בו נוסף להם "מימש" הנאשם את איומיו, הכה את המתלוננת והזיק לרכושה ולרכוש ילדיהם במזיד. לצד זאת, נתתי דעתי לעמדת המתלוננת, כפי שזו עולה מהתסקירים שהוגשו, ואשר מסרה, פעם אחר פעם, כי היא לא חוששת מהנאשם וכי היא תומכת בהליך שיקומו ורוצה לתת הזדמנות לנישואיהם. **הנזק מגידול הסם לא רב** בהינתן כי הסם נתפס.

(4) **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירות האיומים והאלימות הוא גבוה לעין שיעור מהנזק שנגרם בפועל**. דברים אלו נכונים גם ביחס לעבירת ההיזק לרכוש במזיד, שכן נפסק לא אחת, כי אף שראשיתה של האש ידועה - אחריתה מי ישורנה. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מגידול הסם לא במדרג הגבוה**, בהינתן כמות הסם וסוגו. מדובר בסם מסוג קנבוס, שלא נמנה על הסמים הקטלניים שב-**פקודת הסמים**. כמות הסם - שתיל 1 במשקל של כ-200 גרם, אף שאינה מבוטלת, לא נמצאת ברף הגבוה של גידול סמים.

(5) **הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירות** שזורות בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, עליהן אעמוד בהמשך. הנאשם ביצע העבירות על רקע נסיבות חייו המורכבות, שהובילו לקשיים רגשיים

והתמכרות לחומרים משני תודעה, כאשר תחת השפעת אלכוהול נטה לאלימות, בעיקר בתקופה מתוחה וסוערת בזוגיות, עת חש רגשות דחיה ותסכול, על רקע מערכת היחסים העכורה בין בני הזוג. הנאשם גידל סמים לצורך שימוש העצמי, כדי שיוכל להפסיק לרכוש סמים או להשתמש בהם באמצעות אחרים.

מתחמי העונש ההולמים

5. הנאשם הורשע בכמה עבירות המהוות שלושה אירועים, כפי שקבעתי לעיל, כאשר האירוע האחרון מורכב ממספר מעשים שבגינם הורשע הנאשם במספר עבירות. משכך מצאתי כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אירוע, כמפורט להלן:

באירוע הסמים (שכאמור לעיל תואר ב-כא/3) אני קובעת מתחם עונש הולם שתחילתו **בענישה צופה פני עתיד, אשר יכול שתכלול גם צו מבחן וצו של"צ - עד 5 חודשי מאסר, בנוסף לענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, פסילה, קנס והתחייבות.**

באירוע האיומים (שכאמור לעיל תואר ב-כא/2) אני קובעת מתחם עונש הולם שתחילתו **בענישה צופה פני עתיד, אשר יכול שתכלול גם צו מבחן וצו של"צ - עד 7 חודשי מאסר, בנוסף לענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.**

מתחם העונש הולם **לאירוע האחרון** (שכאמור לעיל תואר ב-כא/1), תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן קרוב לעתירת המאשימה הוא **6-15 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.**

6. עבירת גידול הסם היא עבירה כלכלית וכזו המחייבת עיצומים כלכליים, שיהיה בהם כדי ללמד על חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון בריאות הציבור. על פי הוראות סעיף 40ח' ל-**חוק העונשין**, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי קשה. ה/1 - מכתב מעו"ד שיח' יוסף מיום 19.6.22, ממנו עולה כי הנאשם הופנה אליו באמצעות הלשכה לסיוע משפטי לצורך הסדרת חובותיו, וכי בימים אלו תוגש בקשה לחדלות פירעון. מ-ה/2 עולה כי הנאשם משתכר 8,000 ₪ בחודש, משכורת הכוללת גם החזר נסיעות, תוספת ותק, מענק שנתי, תוספת משפחה, תוספת בגין שעות נוספות ובנוסף בסך 2,000 ₪. יש לזכור כי מדובר במי שעל שולחנו סמוכים שלושה ילדים קטינים. אשר על כן, תוך התחשבות במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, אני קובעת כי **מתחם הקנס באירוע הסמים הוא 500 ₪-5,000 ₪.**

7. כפי שנקבע בפסיקה ובהתאם להוראות סעיף 37א ל-**פקודת הסמים**, בעבירות הקשורות בסם מסוכן יש חשיבות לפסילה. מתחם הפסילה נע בין **פסילה מותנית לבין שנת פסילה בפועל.**

גזירת העונש המתאים לנאשם ושיקולי שיקום

8. הבחינה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד ל-**חוק העונשין**, לפיו משבית המשפט **"מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם"** כרוכה בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא ל-**חוק**

העונשין, כפי שאלו פורטו בתסקירים מיום 19.7.21, 12.10.21, 25.1.22, 4.4.22 ו-8.6.22, בטיעוני ההגנה לעונש, ובדברי הנאשם, הכל כמפורט להלן:

(1) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשי העבירות - הנאשם כבן 34, נשוי ואב ל-3 ילדים קטנים, הצעיר מבין 8 ילדי הוריו. הנאשם גדל בצל אב נוקשה וקפדן, המקיים אורח חיים דתי, שנקט כלפיו באלימות, כשיטה חינוכית. מילדות היה בעל מזג סוער וככל הנראה סבל מהפרעות קשב וריכוז, אשר לא קיבלו מענה מותאם. לנאשם קשר קרוב עם אמו ואחיו, אנשים נורמטיביים, העובדים במסגרות שונות, מלבד אח אחד שנשפט בעבר בעבירות אלימות. בהיותו נער, ועל רקע בריחותיו מבית הספר, אביו איים עליו עם סכין. אירוע זה היה טראומטי עבורו ונתן אותותיו בהמשך חייו הצעירים והבוגרים. אביו עבד מרבית חייו כנהג אוטובוס בחברת אגד, אולם לקראת תום לימודי הנאשם, לקה האב באירוע מוחי, זכרונם נפגע והוא הפך תלתי ועצבני. משפחת הנאשם עסקה בטיפול באב - ועל רקע זאת נעדר הנאשם רבות ממסגרת הלימודים וחבר לחברה שולית. חברות שהתעמקה לאחר סיום לימודיו, עת עבר כמחסנאי. על רקע קשרים אלו ביצע עבירות הרכוש, בגין נדון בהיותו כבן 19 לשלוש שנות מאסר. עם שחרורו, בחלוף כשנתיים, עבד בתחום המשלוחים ובהמשך השתלב בעבודה כנהג משאית באופן לא רציף בחברת הפקות שבבעלות אחיו. לאחר מכן עבד בחברת דור תקשורת, כטכנאי מעבדה וחשמלאי, נפצע במהלך עבודתו והיה תקופה ללא מסגרת תעסוקתית. בהמשך עבד בעבודות מזדמנות כחשמלאי רכב.

החוויות הטראומטיות שחוהו בילדותו הובילו גם להתמכרות לחומרים משני תודעה, מתוך צורך לברוח מרגשות כואבים. הנאשם לצורך אלכוהול בגיל 17, תחילה בצורה מבוקרת ובהמשך באופן יומיומי. עם שחרורו מהמאסר בשנת 2011 הפסיק צריכת האלכוהול, השתלב במרכז יום ביחידה לטיפול בהתמכרויות בבאר שבע, באמצעות הרשות לשיקום האסיר, עבר תהליכי גמילה, עבד והצליח להמנע מצריכת אלכוהול. בשנת 2015 חזר לצורך אלכוהול בשל קשיים במערכת יחסיו עם המתלוננת והתמודדות עם מורכבות החיים, כאמצעי בריחה. בהמשך הוסיף גם שימוש בקנבוס, בעיקר במפגשים חברתיים. הנאשם טען כי האלכוהול והסמים עזרו לו לשכוח מכאביו הנפשיים, אך הובילו לחוסר מוטיבציה לבצע פעולות שונות בחייו. עד למעצרו בגין האירוע האחרון (המתואר כאמור ב-כא/1) נהג הנאשם לצרוך סמים ואלכוהול בתדירות כמעט יומיומית. מאז מעצרו הפסיק לחלוטין צריכת הסמים והאלכוהול.

על רקע חוויות קשות ואף טראומטיות בילדותו מצד אביו, בהן מתקשה לשתף לעומק, לנאשם מורכבות אישיותית רבה. נסיבות חיים אלו הובילו לכך שהנאשם פיתח הערכה עצמית נמוכה, צורך בתחושת שייכות וקבלה מהסביבה ובעת שחוהו דחיה, התקשה לווסת דחפיו והגיב באלימות כלפי המתלוננת. נסיבות חייו הובילו אותו גם לקושי בהצבת גבולות פנימיים לעצמו וחיצוניים לסביבתו, וחבירה לחברה שולית. התנאים בהם גדל, כמו גם העמדה הפטריארכלית בה מחזיק, היוו רקע לתגובות אימפולסיביות ואלימות במצבי קונפליקט, כאשר ציפיותיו לא נענו לשביעות רצונו. בשל חוויות העבר אף התקשה להיות בקשר קרוב עם אחרים, בעיקר עם המתלוננת וילדיו, ולכן ניהל אורח חיים מתירני והתמודדות עם מורכבות החיים.

מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת היתה מורכבת, חלה התרחקות בארבע השנים שקדמו לאירוע האחרון והם אף החלו בהליכי גירושין. מערכת היחסים היתה מלווה קונפליקטים רבים, הקשורים לצריכת אלכוהול וסמים מצד הנאשם ולכך שבשנתיים אשר קדמו לאירוע האחרון לא עבד. במקביל לנישואיו ניהל קשרים מזדמנים עם נשים יהודיות, מאחת מהן יש לו ילד כבן 8 עימו לא נמצא בקשר. מאישה אחרת נולדה לו תינוקת שנהרגה בנסיבות טרגיות.

(2) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, מאמציו לחזור למוטב, תיקון תוצאות העבירות ופיצוי על הנזק

שנגרם בשל - הנאשם הודה בביצוע העבירות עוד ביום 7.2.21 וחזר על הודאתו גם בפני שירות המבחן, כעולה מכל התסקירים.

כבר בתסקיר הראשון מיום 19.7.21, בו ביטא צער וחרטה על ביצוע העבירות ורגשות בושה ממעשיו, עלה שהבין כי לאורך ארבע שנים עובר ל-19.7.21 התנהל באופן לא מיטיב עבורו ועבור משפחתו, הן בצריכת חומרים משני תודעה, הן בחוסר יכולתו לשמור על מקום עבודה יציב והן בהתנהגות תוקפנית ואלימה כלפי המתלוננת. הנאשם הבין שזקוק לטיפול בתחומי ניהול כעסים, תקשורת מיטיבה והתמכרות. בהינתן המוטיבציה הגבוהה שביטא לערוך טיפול אינטנסיבי, עבר הנאשם ראיון קבלה ל"בית נעם" במסלול יום.

בתסקיר מיום 12.10.21, עלה כי ביום 15.8.21 החל הנאשם מסלול יום בבית נועם. הנאשם התייצב מדי יום, שיתף פעולה בקבוצות, נשמע לכללי המקום, ערך מאמצים להיחשף ולשתף מעולמו הפנימי. הנאשם היה שבע רצון מהשתלבותו בטיפול והביע מוטיבציה להמשיך בתהליך ולרכוש כלים להתנהגות מקדמת פתרון בעיות בזוגיות.

בתסקיר מיום 25.1.22, חזר שירות המבחן על התרשמותו והתרשמות גורמי הטיפול מבית נועם, כי הנאשם נרתם להליך הטיפולי ונתרם ממנו. הנאשם נשמע לכללי בית נועם, נשמע לסמכות הצוות הטיפולי, לקח חלק פעיל במטלות הבית ובמשימות השותפות. גם כשהושעה מהטיפול, ידע לערוך התבוננות על דפוסיו, ביצע המטלות שנדרשו ממנו ושב לתפקוד בבית נועם. ההשעיה השניה היתה בשל התרשמות גורמי הטיפול כי לצד המוטיבציה לעריכת שינוי, לנאשם היה דפוס ניתוק רגשי. עם שובו לבית נועם, תואר שינוי חיובי. זאת ועוד, חרף קשיים אלו, לאורך כל תקופת שהייתו בבית נועם ערך מאמצים לשתף את המטפלת בטיפול הפרטני בתכנים רגשיים, הגורמים שהביאו אותו לאלימות, הסיבות בעטין צרך אלכוהול והניתוק הרגשי שחווה. לאורך כל הדרך הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך בתהליך הטיפולי, לסיימו באופן מיטבי, להשתלב בתעסוקה סדירה ולתפקד כבן זוג טוב ואב טוב. גם לאחר סיום הטיפול הביע הנאשם מוטיבציה להמשיך בתהליך הטיפולי, בעיקר סביב חיזוק הקשר עם בנו האמצעי, אותו חווה כילד עם קשיים רגשיים, המזכיר לו את עצמו בילדותו.

בתסקיר מיום 4.4.22 עלה שהנאשם סיים בהצלחה רבה את הטיפול האינטנסיבי בבית נועם, היה קשוב לשיח במפגשים, למד בהדרגה להשתמש בכלים שרכש, להתבונן בעצמו וברגשות המפעילים אותו. המשיך טיפול בקבוצת בוגרים אחת לשבוע, עד שילובו בטיפול בקהילה. הצטער על מעשיו, הודה על ההליך הטיפולי שעבר וההזדמנות שקיבל, הביע מוטיבציה להסדיר חובותיו ולהשתלב בתעסוקה ורצון לשקם האמון עם אשתו וילדיו. הנאשם מבין כי תהליך זה מצריך עבודה רבה ואף החל קבוצה בתחום האלמ"ב ובטיפול זוגי.

בתסקיר המסכם מיום 8.6.22 ציין שירות המבחן כי החל מ-10.4.22 שולב הנאשם בקבוצת טיפולי לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוג, בה מעבר להתמדתו להגיע, משתתף באופן פעיל, בולט ודומיננטי. המשתתפים האחרים לומדים ממנו רבות, וזאת במקביל להשתתפותו בקבוצת הבוגרים של בית נועם, אותה סיים לקראת מועד הטיעונים לעונש. הנאשם ממשיך להביע מוטיבציה כנה ונכונות להמשיך בתהליך השיקום, החל לעבוד בתחום הפצת הפירות והירקות וחרף העייפות הרבה - מקפיד לבלות עם ילדיו זמן רב. במקביל החל הנאשם הליכים משפטיים להסדרת חובותיו בהוצאה לפועל וגם בתחום זה מבטא מוטיבציה לא מבוטלת.

להתרשמות שירות המבחן, כמו גם להתרשמות המתלוננת ואביו של הנאשם, ההליכים הפליימיים מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות. הנאשם ערך מאמצים לשינוי אורחות חייו, גילה תובנה לגבי הפסול שבהתנהלותו עובר למעצרו, ונמנע מצריכת אלכוהול וסמים מאז מעצרו ושחרורו מהמעצר.

(3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - תחת השפעת חומרים משני תודעה פעל הנאשם בתוקפנות כלפי המתלוננת ופגע במשפחתו בשל צריכת חומרים משני תודעה, חוסר יכולתו לשמור על

מקום עבודה יציב ובשל התנהגותו התוקפנית. התנהלות זו הובילה לפגיעה בקשר הזוגי והמשפחתי החשוב לנאשם, אשר ביטא רצון לשקם את היחסים הזוגיים ולשמור על שלמות המשפחה וערך מאמצים משמעותיים לחיזוק הקשר עם ילדיו.

שקלתי את העובדה שהנאשם היה **חודשיים במעצר, 10 חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני, 6 חודשי מעצר בית מלא ובהמשך בתנאים מגבילים, שכללו גם מעצר בית לילי**. ברי כי הליך מעצר הוא לא "מקדמה על חשבון העונש" - אך יש היה בו כדי להבהיר לנאשם חומרת מעשיו ולהרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות, כפי שהתרשם גם שירות המבחן. לכך יש להוסיף כי במרבית התקופה היה הנאשם מרוחק מביתו ומשפחתו, ריחוק שכאמור הקשה עליו מאוד.

(4) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, ובמשפחתו - כאמור לעיל, הנאשם כבן 34, נשוי למתלוננת ולהם 3 ילדים קטינים בגילאי 5 עד 9. עובר למעצרו ולפני שהחל הטיפול ב"בית נועם", הקשר הזוגי לא היה מיטיב וכך גם יחסיו עם ילדיו. עם מעצרו שינה הנאשם דרכיו, הפסיק שימוש בסמים וצריכת אלכוהול ובהמשך עבר טיפול אינטנסיבי וארוך בבית נועם, כמתואר לעיל. תודות להליך הטיפול המשמעותי שעבר, הצליח הנאשם לשקם יחסיו עם המתלוננת ועם ילדיו. **השמת הנאשם במאסר כיום עלולה לפגוע באופן משמעותי בהליך השיקום הזוגי והמשפחתי המשמעותי בו נמצא הנאשם**. זאת ועוד, כאמור לעיל, הנאשם החל לטפל בהסדרת חובותיו ומצבו הכלכלי מורכב. הנאשם עובד כנהג משאית בהפצת פירות וירקות בשעות הלילה, וברי כי גם מאסר שירוצה בעבודות שירות עלול לפגוע בהליך השיקומי בו מתמיד ובמשפחתו, בפן הכלכלי, בפן שיקום הקשרים המשפחתיים ובבנו האמצעי, הזקוק לו בשל קשיים רגשיים שחווה. מטעמים אלו **גם מאסר שירוצה בעבודות שירות עלול להוות פגיעה משמעותית בנאשם ובהליך השיקומי המשמעותי שעבר**.

לכך יש להוסיף עמדת המתלוננת, נפגעת העבירות, אשת הנאשם, אם ילדיו. המתלוננת אישרה חלק מהדברים שמסר הנאשם לגבי התקופה המתוחה והסוערת שחוו משנת 2015, לאחר שהנאשם עזב עבודתו, חזר לצרוך אלכוהול, להשתמש בסמים, להתרועע עם אחרות והזניח הדאגה למשפחה. לאורך כל ההליך הטיפולי המתלוננת שבה ומסרה כי להתרשמותה הנאשם שינה התנהלותו כלפיה וכלפי ילדיהם, להם הקדיש זמן רב יותר. כבר לאחר תקופה קצרה של טיפול ב"בית נועם" חוותה את הנאשם רגוע יותר בהתנהלות מולה ומול הילדים, חשה תחושת בטחון וראתה שינוי בהתנהגותו ובאופן התמודדותו עם מצבי כעס, כעולה גם מהתסקיר מיום 12.10.22. ככל שהטיפול בבית נועם התקדם, כך נהיה הנאשם מעורב יותר בגידול הילדים, בילה עימם יותר וכיום הנאשם וילדיו מצליחים לנהל תקשורת בריאה יותר. המתלוננת חשה כי הנאשם עבר שינוי בקשר עם הילדים ואיתה. לדבריה, במצבי עימות, הנאשם משתמש בכלים שרכש בטיפול. המתלוננת מוכנה לתת סיכוי נוסף לחיי הנישואין ותומכת בהליכי השיקום של הנאשם. המתלוננת לא חווה תחושות מתח, פחד או איום מהנאשם - אלא חווה אותו כבן זוג ואב רגוע יותר, סבלני יותר כלפיה וכלפי הילדים.

מטעמים אלו, נוכח עמדת המתלוננת ובהינתן שהם גרים יחד, לא מצאתי לנכון להשית פיצוי.

(5) חלופת הזמן מעת ביצוע העבירות - אירוע הסמים היה לפני כ-5 שנים, אירוע האיומים היה לפני כ-4 שנים והאירוע האחרון היה לפני כשנתיים וחצי. במהלך התקופה שחלפה הקפיד הנאשם לשמור על אורח חיים נורמטיבי, עבר הליך טיפול אינטנסיבי, כמפורט לעיל והקשר בינו לבין אשתו, נפגעת העבירות באירוע האיומים והאירוע האחרון השתנה לטובה. במהלך התקופה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים והוא הפסיק לצרוך אלכוהול ולהשתמש בסמים.

(6) עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות **שהתיישנו**, בעבירות

תעבורה, רכוש, אלימות ונוספות. גזר הדין האחרון ניתן לפני 12 שנים (ב-26.7.10) בעבירת התחזות משנת 2007, בגינה הושת מאסר מותנה. עבירת האלימות האחרונה היא מ-23.2.09 וגזר הדין מיום 28.10.09. לאור נתונים אלו לא ניתן משקל רב לעברו הפלילי.

9. בסעיף 40ד ל-**חוק העונשין** קבע המחוקק שבית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם אם "**מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם**" ובהתאם לכך "**לקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969**". אין חולק כי הנאשם עבר הליך טיפול ושיקום משמעותיים, כמפורט לעיל. בעניינו של הנאשם אני קובעת כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם באירוע האחרון משיקולי שיקום. הנאשם נרתם להליך טיפול אינטנסיבי, התמיד בו, נתרם ממנו והביע נכונות להמשיך בהליך טיפולי, בו כבר החל במסגרת שירות המבחן. מתן אפשרות לנאשם להמשיך בהליך הטיפול יכולה לקדם לא רק את האינטרס האישי שלו, אלא גם את האינטרסים של בני משפחתו ולמעשה גם את האינטרסים של החברה כולה. עמד על כך כב' הש' סולברג בסעיף 10 לפסק דינו ב-ע"פ 7353/18 **חדד נ' מדינת ישראל** (1.5.19) (ההדגשה לא במקור - זד"ל) -

"מצב דברים שבו עבריו נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלאל ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשוכם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה"

10. להתרשמות שירות המבחן, כיום הנאשם מבין את הקשר בין חוויות הילדות להתנהגותו כבוגר ואת הקשר בין הקושי להכיל את רגשותיו ובין הצורך בשימוש בחומרים ממכרים, למד להכיר ולקחת אחריות על סוגי האלימות השונים שהפעיל, למד להכיר הצרכים הרגשיים של ילדיו ולספק להם אותם ולמד כלים לוויסות רגשות. מטעמים אלו, **שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בכדי לא לגדוע תהליך השיקום וקשריו החיוביים**. צודקת המאשימה, כי המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד ואין חובה לקבלה - אולם המקרה שלפני הוא מקרה בו יש להעניק לה משקל משמעותי. על חשיבות המלצת שירות המבחן עמד כב' הש' דנציגר בסעיף 19 לפסק דינו ב-ע"פ 8706/15 **חמודה נ' מדינת ישראל** (6.7.16) -

"שירות המבחן הינו גורם סטטורי הממלא תפקיד חשוב ביותר ומייעץ לבית המשפט עצות שמשקלן רב... אף אם לא תמיד מתקבלת המלצת שירות המבחן, סבור אני שיש לתת לה משקל רב בנסיבות המקרה דנן ולאפשר למערער להשלים את ההליך הטיפולי-שיקומי, דבר שיהיה בו כדי להועיל בראש ובראשונה למערער עצמו, אך גם לציבור כולו".

11. בדבריו האחרונים של הנאשם לבית המשפט, הודה הנאשם על ההזדמנות שנתנה לו לעזור לעצמו, הביע חרטה על מעשיו וסיפר כי עבר דרך שיקום והתבוננות עצמית. הנאשם סיפר כי השתמש בסמים ואלכוהול - ובזכות העזרה שקיבל הוא נקי כבר שנתיים וחצי. בזכות הטיפול שקיבל - התקרב לילדיו והחל לחוש מהי "**משפחה אמיתית**". הנאשם שיתף כי כל חייו חי בהישרדות עם צלקות מילדות ומעולם לא נעזר באיש - אולם בעקבות הטיפול שקיבל יודע היום להתמודד עם בעיות ולווסת רגשותיו. הנאשם ביקש לאפשר לו להמשיך בדרך

שהחל. לדבריו, תודות לטיפול שעבר הוא משקם יחסיו עם אשתו. הנאשם מודע לכך שדרך ארוכה לפניו, וסיפר כי כיום יש ביניהם חיבור רגשי שלא היה קיים בעבר. היום הנאשם מבין שלהביע רגש זו לא חולשה, כפי שנהוג לחשוב בתרבות ממנה הוא בא - אלא דווקא חוזקה, אשר מעצימה את הקשר. בטיפול הוטחו בו דברים קשים, נאמר לו שהוא אגואיסט, החושב רק על עצמו - היום מבין את הצרכים של אשתו וילדיו, חושב עליהם ולא רק עצמו. תיאר כיצד התרגש מההודעה שאשתו שלחה לו, כשסיים התכנית בבית נועם, בה ציינה שהיא מעריכה את הדאגה שלו להם, שאכפת לו מהם, ושאת מה שהיא מרגישה היום, היא לא הרגישה הרבה שנים. הודעה זו גרמה לו להבין שלראשונה בחייו הצליח לעשות טוב. לדבריו, מתמיד בהשתתפותו בקבוצה מדי יום א', על מנת לשמר את שלמד בטיפול. החל גם לטפל בחובות שהזניח כל השנים, כי הוא מבקש לשקם את חייו וחיי משפחתו והתרחק מ"החברה הרעה" בה היה מעורה. החל לעבור בלילות כנהג משאית חלוקה של ירקות. לבסוף ביקש הנאשם מבית המשפט להתחשב בדרך שעשה ולהימנע מפסילה בפועל, כיוון שכיום הוא עובד כנהג משאית והנהיגה היא מקור פרנסתו.

סוף דבר

12. הנאשם הורשע במספר עבירות המהוות מספר אירועים. מצאתי כי יש לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש שעל הנאשם לשאת. במסגרת גזר הדין לקחתי בחשבון גם את הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140א ל-**חוק העונשין**. במצב דברים רגיל היה מקום למקם את הנאשם ברף התחתון של כל אחד מהמתחמים שקבעתי ואף להורות על חפיפה בין העונשים בגין כל אחד מהאירועים. עם זאת, בעניינו של הנאשם מתקיימות נסיבות חריגות, המצדיקות סטייה מהמתחם שקבעתי לאירוע האחרון. נסיבות חריגות אלו כוללות הודיית הנאשם, הבנתו את חומרת מעשיו, הפסול בהם, החרטה, שיתוף הפעולה המשמעותי עם ההליך הטיפולי והתרשמותי כי הנאשם הורתע מההליך המשפטי. לכך יש להוסיף דברי הנאשם לעונש, התחייבותו שלא לחזור על מעשיו, כמו גם המחויבות שלו להליך הטיפולי ובעיקר לשיקום הקשר הזוגי, קשריו עם ילדיו והרצון לשקם את ביתו, לרבות בהיבט הכלכלי, של הסדר החובות. מצאתי כי אלו מצדיקים, בנסיבות העניין, העדפת ענישה הנושאת עמה אלמנטים שיקומיים, על פני כליאתו של המשיב מאחורי סורג ובריח או השתת מאסר שירוצה בעבודות שירות, אשר יפגע בעבודתו, בפרנסת המשפחה ומעל הכל - בהמשך ההליך השיקומי המשמעותי בו מתמיד.

13. **מכל המקובץ לעיל, בהינתן הליך הטיפול והשיקום המוצלח שעבר הנאשם, ובהינתן כי עודנו מצוי בהליך טיפולי, מצאתי כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחמים שקבעתי לאירוע הסמים ולאירוע האיומים ולחרוג לקולא מהמתחם שקבעתי לאירוע האחרון, ומשכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **9 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע וכל עבירה על **פקודת הסמים** מסוג פשע;
- ב. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;
- ג. **קנס בסך 500 ₪**, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 11.9.22 והשני עד ליום 11.10.22. אם לא יבוצע

תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
- במזומן בכל סניף בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

ד. **5,000 ₪ התחייבות**, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה אלימות או עבירה על פקודת הסמים.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 10 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.

ה. **הנאשם יבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור** (להלן: **של"צ**), בחטיבת ביניים לקיה בתפקידי לוגיסטיקה וסיוע לתלמידים (להלן: **צו השל"צ**). צו השל"צ בתוקף מהיום. אם יהא צורך בשינוי מקום ההשמה - יבצע שירות המבחן את השינוי וידווח עליו לבית המשפט.

מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ו. **הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן** למשך שנה מהיום (להלן: **צו המבחן**). צו המבחן נכנס לתוקף מהיום.

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד במבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ז. **10 חודשי פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה על תנאי**. התנאי הוא שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירה על פקודת הסמים;

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

הסמים יושמדו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ה תמוז תשפ"ב, 24 יולי 2022, במעמד הנוכחים.

